

[Aksel Larsen.]

Talerstolen udtale mig i Detailler om selve Angrebene paa Kødeksportudvalget, deres Berettigelse og Sandfærdighed eller deres manglende Berettigelse og deres Usandfærdighed, jeg erkender, at dette er jeg ikke kompetent til; det, jeg imidlertid kan tage Stilling til, er den Omstændighed, at en Klage fra en Rigsdagsmand over et ministerielt Udvalg ikke medfører en Undersøgelse af de paaklagede Forhold, men bevirker, at Ministeriet kommer løbende og siger: Nu maa vi have rejst Injuriesag mod den, der har klaget. Hvis der er noget, der tjener til at nedbryde Respekten for Foretagendet her, er det naturligvis en saadan Fremgangsmaade. Slagordet: „Gaa med uden for!“ bliver efterhaanden daglig Kost her i Tinget. Men det er ganske morsomt, at de, der er ivrigst til at bruge det, slet ikke mener noget alvorligt med det, for de ønsker ikke Sagen, selve Sagens Realitet debatteret hverken her eller udenfor, men ønsker den procederet af et Par kappeklædte Sagførere for nogle juridiske Dommere, der saa skal afgøre, hvorvidt den ene eller anden Politiker har begaaet noget politisk forkasteligt. Det er indlysende, at en juridisk Domstol ikke kan være det rette Forum til Afgørelse af den Slags Sager, og det er i øvrigt morsomt, hvor Tingene efterhaanden bliver vendt om til deres Modsetning. For et Aars Tid siden gik det ærede Medlem Hr. Thomsen hen og sagde noget stygt uden for Tinget om Korruption og Bengnaveri, bilagt, saa vidt jeg ved, med visse saftige Eksempler. Omgaaende kom man her og sagde, at det ærede Medlem skulde komme indenfor, han skulde gentage det herinde, vedstaa sine Udtalelser her i Tinget, og det undlod det ærede Medlem, han udtalte sig kun i al Almindelighed, han drev ikke den Agitation, der af ham og hans Meningsfæller var drevet uden for Salen, men den Gang var der altsaa ikke Tale om, at Ordene Korruption o. s. v. skulde gentages udenfor. Nej, da ønskede man dem sagt her, da var Situationen en anden. Nu har det ærede Medlem herinde fremsat konkrete Anklager og Beskyldninger, og saa raaber man med det samme: Kom udenfor! Men man gaar videre endnu, man er klar over, at det i hvert Fald har visse

Vanskeligheder at faa Befolkningen forklaret, at Grundlovens § 56 overhovedet ingenting betyder, og at den kun er sat ind i Grundloven af Aarsager, som intet nulevende Menneske kender. Man er dog klar over, at det kan man ikke helt faa Befolkningen til at tro, og navnlig vil det blive svært at faa Offentligheden til at gaa ind paa den Tankegang, at saa snart en Rigsdagsmand her siger sin Mening om et eller andet offentligt Anliggende eller om et eller andet Regeringsforetagende, skal han drages til Ansvar for Domstolene.

Derfor blev man fra første Færd ivrig for at faa det ærede Medlem Hr. Thomsen til at gentage sine Udtalelser uden for Tinget. Hvis det skal være Regelen, at alt, hvad der siges af den Art, skal gentages uden for Tinget, kan man spare den Grundlovsparagraf, og hvis det skal være Regelen, at de, der ikke gør det, skal sigtes for at være fejge, er man inde paa nøjagtig den samme Moral, som i sin Tid fik Borgerskabet og Adelen til at duellere, og hvorefter den Mand, som nægtede at modtage Udfordringen til Duel, uanset manglende Vaabenfærdighed, blev beskyldt for at være fejj. Men lad nu dem om det, som anvender den Slags Metoder. Hovedsagen er, at man var klar over Vanskelighederne og derfor henvendte sig til det ærede Medlem Hr. Thomsen og sagde: Vær saa elskværdig at sende Klage ind til Ministeriet. Det gjorde det ærede Medlem, og saa sagde man: Haps. Med Henvisning til, at denne Klage var indleveret i Ministeriet, hævder man, at det ærede Medlem Hr. Thomsen dermed har sagt noget uden for Tinget, han ikke maatte, og saa kan man rejse Sag imod ham og faa hans Immunitet ophævet efter Grundlovens § 56, 1ste Stykke, idet man ganske vist noget forblømt, ikke helt klart siger, at Udtalelsen er vedstaaet uden for Tinget. Nu kunde det i Grunden være rart at faa lidt nærmere Besked af Udvalgets Ordfører. For af Motiveringen for Indstillingen fremgaar det, at man vil have Tingets Samtykke i Henhold til Grundlovens § 56, baade 1ste og 2det Stykke, og det var da rart at faa at vide, hvad i Grunden Meningen er, om det kun er 1ste Stykke eller ogsaa 2det Stykke.

Men dernæst til Sagens anden og politiske Side. Tror Regeringen eller Rege-